

De l' "Spain sit and talk" al "diálogo para el reencuentro"

written by Jaume Renyer | 21 de febrer de 2020

Originàriament, el lema "Spain sit and talk" era un plantejament encertat: era –i és– el poder espanyol (l'institucional i el fàctic) qui no vol negociar i només reprimeix l'independentisme, a més internacionalitzava al conflicte català. En pocs mesos la situació s'ha capgirat: el PSOE ofereix "diálogo para el reencuentro", tot mantenint la repressió, a un independentisme dividit entre ERC (com a aliat incondicional de Pedro Sánchez) i Junts per Catalunya i la CUP, persistents a parlar d'autodeterminació amb la garantia d'un mitjancer. A la pràctica, és el PSOE qui imposa les condicions unilateralment: data, agenda i interlocutors, cercant erosionar encara més el president Torra, com [explicava Pere Martí](#) a Vilaweb.

Aqueixa situació feble i a la defensiva del govern català és el resultat d'un plantejament deliberadament equívoc d'ERC, obcecada a [desconstruir el procés independentista](#) per retornar a l'estadi autonòmic via tercer tripartit amb Comuns i suport extern del PSC. Esquerra ha fet veure que el "Sit and talk" és aqueix diàleg fictici i ningú li ho ha desmentit argumentadament. Pocs ho han descrit tan encertadament com Carles Castellanos en un article publicat a Llibertat.cat el proppassat 10 d'aqueix mes titulat, ["Un fals cicle tancat en fals"](#).

Pel camí queda [l'aturada \(induïda?\) del Tsunami Democràtic](#) com a revulsiu contra la repressió i els centenars de detinguts, ferits i investigats per les protestes de les setmanes posteriors a la sentència del Tribunal Supremo contra els dirigents del procés. Només una resposta política amb sentit estratègic, no solament electoral, pot revertir la tendència adversa a la causa independentista que va [començar el 30 de](#)

gener del 2018.